

Afbud

Dørene er store og massive
som er det dørene til himmerige
afvisende ethvert hærværk
håndtagene sidder højt
man må strække sig
ubetydelig føler man sig
skamfuldt ikke at nå håndtagene
blive skubbet væk af den ivrige masse
ud til kanten af trappen
hvor der er mulighed for at gå ned igen
stille sig i rækken for afbudsrejser
en stillestående kø
der kun bliver længere
hver dag flyttes håndtagene højere op
hver dag får alle i afbudskøen
et øjeblik til et forsøg at nå
som skal det afprøves at håndtagene sidder højt nok
maste og sønderlidte menneskekroppe ligger tilbage
når afbudskøen gennes tilbage til foden af trappen
og med gys kan se på renovations arbejdere
forslidte, fjerne kroppene og rengøre trappen
så dagens første hold ikke bliver beskidte på deres laksko
det er let at åbne de ny smurte døre for det første hold
senere på dagen bliver hængslerne mere træge
til sidst skriger de på olie
alle kræfter skal lægges i for at åbne
når dagens lys svinder binder dørene og kan ikke åbnes
og låses for natten, mens hundevagter patruljerer
i det fjerne høres hunde glam og døds skrig
fra nogen der bliver sønderlidt af vagternes hunde
i forsøget på at slippe illegalt ind
hundene er fede, men hurtige og med glubende appetit
savlende glør de på afbudskøen
som var det et menukort af lækkerier.

Revision #1

Created 16 July 2024 11:35:03 by Frank

Updated 16 July 2024 11:36:22 by Frank